

¹وَجَمَعَ الْفِيلِسْطِينِيُّونَ جُيُوشَهُمْ لِلْحَرْبِ قَاجْتَمَعُوا فِي سُوْكُوَّةِ الَّتِي لِيَهُودَا، وَتَرَلُوا بَيْنَ سُوْكُوَّةَ وَعَرَبَقَةَ فِي أَقْسِ دَمِيمٍ. ²وَاجْتَمَعَ سَاوُلُ وَرِجَالُ إِسْرَائِيلَ وَتَرَلُوا فِي وَادِي الْبُطْمِ، وَاضْطَفُوا لِلْحَرْبِ لِلْقَاءِ الْفِيلِسْطِينِيِّينَ. ³وَكَانَ الْفِيلِسْطِينِيُّونَ وَفُوفًا عَلَى جَبَلٍ مِنْ هُنَا وَإِسْرَائِيلُ وَفُوفًا عَلَى جَبَلٍ مِنْ هُنَاكَ، وَالْوَادِي بَيْنَهُمْ. ⁴فَحَرَّحَ رَجُلٌ مُبَارِرٌ مِنْ جُيُوشِ الْفِيلِسْطِينِيِّينَ اسْمُهُ جَلِيَاثُ، مِنْ جَثَ، طَوْلُهُ سِتُّ أذْرُعَ وَشِبْرٌ، ⁵وَعَلَى رَأْسِهِ حُودَةٌ مِنْ نُحَاسٍ، وَكَانَ لَأَيْسَاءِ دِرْعًا حَرَسَفِيًّا وَزُنَّةَ حَمْسَةِ آلَافِ سَاقِلِ نُحَاسٍ. ⁶وَجُرْمُوقًا نُحَاسٍ عَلَى رِجْلَيْهِ، وَحَزْبَةَ نُحَاسٍ بَيْنَ كَتِفَيْهِ. ⁷وَقَتَاهُ زُمْجُهُ كَنْوَلُ النَّسَاجِينِ، وَسِتَانُ زُمْجِهِ سِتُّ مِئَةِ سَاقِلِ حَدِيدٍ، وَحَامِلُ الثُّرْسِ كَانَ يَمْشِي فُدَامَةً. ⁸فَوَقَفَ وَتَادَى صُفُوفَ إِسْرَائِيلَ، لِمَادَا تَحْرُجُونَ لِتَضَطَّفُوا لِلْحَرْبِ. أَمَا أَنَا الْفِيلِسْطِينِيُّ، وَأَنْتُمْ عَبِيدٌ لِسَاوُلَ. اخْتَارُوا لِأَنْفُسِكُمْ رَجُلًا وَلِيَنْزِلَ إِلَيَّ. ⁹فَإِنْ قَدِرَ أَنْ يُحَارِبَنِي وَيَقْتُلَنِي تَصِيرُ لَكُمْ عَبِيدًا. وَإِنْ قَدِرْتُ أَنَا عَلَيْهِ وَقَتَلْتُهُ تَصِيرُونَ أَنْتُمْ لَنَا عَبِيدًا وَتَحْدِمُونَنَا. ¹⁰وَقَالَ الْفِيلِسْطِينِيُّ، أَنَا عَيَّرْتُ صُفُوفَ إِسْرَائِيلَ هَذَا الْيَوْمَ. أَغْطُونِي رَجُلًا فَتَحَارِبَ مَعًا. ¹¹وَلَمَّا سَمِعَ سَاوُلُ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ كَلَامَ الْفِيلِسْطِينِيِّ هَذَا اِزْتَاعُوا وَخَافُوا جِدًّا. ¹²وَدَاوُدُ هُوَ ابْنُ ذَلِكَ الرَّجُلِ الْأَفْرَاتِيِّ مِنْ بَيْتِ لَحْمِ يَهُودَا الَّذِي اسْمُهُ يَسَّى وَلَهُ تَمَائِيَّةُ بَنِينَ. وَكَانَ الرَّجُلُ فِي أَيَّامِ سَاوُلَ قَدْ شَاحَ وَكَبِرَ بَيْنَ النَّاسِ. ¹³وَدَهَبَ بَنُو يَسَّى الثَّلَاثَةَ الْكِبَارَ وَبِعُوا سَاوُلَ إِلَى الْحَرْبِ وَأَسْمَاءُ بَنِيهِ الثَّلَاثَةَ الَّذِينَ دَهَبُوا إِلَى الْحَرْبِ، أَلْيَابُ الْبِكْرِ، وَأَبِيئَادَابُ تَانِيهِ، وَسَمَةُ تَالِثُهُمَا. ¹⁴وَدَاوُدُ هُوَ الصَّغِيرُ وَالثَّلَاثَةُ الْكِبَارَ دَهَبُوا وَرَاءَ سَاوُلَ. ¹⁵وَأَمَّا دَاوُدُ فَكَانَ يَدْهَبُ وَيَرْجِعُ مِنْ عِنْدِ سَاوُلَ لِيُرْعَى عَنَمَ أَبِيهِ فِي بَيْتِ لَحْمٍ. ¹⁶وَكَانَ الْفِيلِسْطِينِيُّ يَتَقَدَّمُ وَيَقِفُ صَبَاحًا وَمَسَاءً أَرْبَعِينَ يَوْمًا. ¹⁷فَقَالَ يَسَّى لِدَاوُدَ ابْنِهِ، خُذْ لِخَوَاتِكَ إِيَقَةً مِنْ هَذَا الْفَرِيكِ، وَهَذِهِ الْعَشِيرُ الْخُبْرَاتُ وَارْكُضْ إِلَى الْمَحَلَّةِ إِلَى إِخْوَتِكَ. وَهَذِهِ الْعَسَرُ الْقِطْعَاتُ مِنَ الْجَبِينِ قَدَّمَهَا لِرَيْسِ آلَافِ، وَأَقْبِدْ سَلَامَةً إِخْوَتِكَ وَخُذْ مِنْهُمْ عَرَبُونًا. ¹⁹وَكَانَ سَاوُلُ وَهُمْ وَجَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ فِي وَادِي الْبُطْمِ يُحَارِبُونَ الْفِيلِسْطِينِيِّينَ. ²⁰فَبَكَرَ دَاوُدُ صَبَاحًا وَتَرَكَ الْعَنَمَ مَعَ حَارِسٍ وَحَمَلَ وَدَهَبَ كَمَا أَمَرَهُ يَسَّى، وَأَتَى إِلَى الْمُنِيرَاسِ وَالْجَيْشِ خَارِجًا إِلَى الْإِصْطِقَافِ وَهَتَّفُوا لِلْحَرْبِ. ²¹وَاضْطَفَ إِسْرَائِيلُ

¹Die Philister sammelten ihre Heere zum Streit und kamen zusammen zu Socho in Juda und lagerten sich zwischen Socho und Aseka bei Ephes-Dammim. ²Aber Saul und die Männer Israels kamen zusammen und lagerten sich im Eichgrunde und rüsteten sich zum Streit gegen die Philister. ³Und die Philister standen auf einem Berge jenseits und die Israeliten auf einem Berge diesseits, daß ein Tal zwischen ihnen war. ⁴Da trat aus den Lagern der Philister ein Riese mit Namen Goliath von Gath, sechs Ellen und eine Handbreit hoch; ⁵und er hatte einen ehernen Helm auf seinem Haupt und einen schuppendichten Panzer an, und das Gewicht seines Panzers war fünftausend Lot Erz, ⁶und hatte ehernen Beinharnische an seinen Schenkeln und einen ehernen Schild auf seinen Schultern. ⁷Und der Schaft seines Speiesses war wie ein Weberbaum, und das Eisen seines Speiesses hatte sechshundert Lot Eisen; und sein Schildträger ging vor ihm her. ⁸Und er stand und rief zu dem Heer Israels und sprach zu ihnen: Was seid ihr ausgezogen, euch zu rüsten in einen Streit? Bin ich nicht ein Philister und ihr Sauls Knechte? Erwählt einen unter euch, der zu mir herabkomme. ⁹Vermag er wider mich zu streiten und schlägt mich, so wollen wir eure Knechte sein; vermag ich aber wider ihn und schlage ihn, so sollt ihr unsre Knechte sein, daß ihr uns dient. ¹⁰Und der Philister sprach: Ich habe heutigestages dem Heer Israels Hohn gesprochen: Gebt mir einen und laßt uns miteinander streiten. ¹¹Da Saul und ganz Israel diese Rede des Philisters hörten, entsetzten sie

وَالْفِيلِسْطِينِيُّونَ صَعًا مُقَابِلَ صَفِّ. ²² فَتَرَكَ دَاوُدُ الْأَمِيعَةَ الَّتِي مَعَهُ يَدًا خَافِظًا الْأَمِيعَةَ وَرَكَضَ إِلَى الصَّفِّ وَأَتَى وَسَأَلَ عَنْ سَلَامَةِ إِخْوَتِهِ. ²³ وَفِيمَا هُوَ يُكَلِّمُهُمْ إِذَا يَرُجِلُ مُبَارِزُ اسْمُهُ جَلِيَاثُ الْفِيلِسْطِينِيِّ مِنْ جَنِّ صَاعِدٍ مِنْ صُفُوفِ الْفِيلِسْطِينِيِّينَ وَتَكَلَّمَ بِمِثْلِ هَذَا الْكَلَامِ، فَسَمِعَ دَاوُدُ. ²⁴ وَجَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ لَمَّا رَأَوْا الرَّجُلَ هَرَبُوا مِنْهُ وَخَافُوا خِيفًا جَدًّا. ²⁵ فَقَالَ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ، أَرَأَيْتُمْ هَذَا الرَّجُلَ الصَّاعِدَ. لِيُعَيَّرَ إِسْرَائِيلَ هُوَ صَاعِدٌ. فَيَكُونُ أَنَّ الرَّجُلَ الَّذِي يَقْتُلُهُ يُغْنِيهِ الْمَلِكُ عَنِّي جَزِيلًا، وَيُعْطِيهِ ابْنَتَهُ، وَيَجْعَلُ بَيْتَ أَبِيهِ حُرًّا فِي إِسْرَائِيلَ. ²⁶ فَسَيَّالَ دَاوُدُ الرَّجَالَ الْوَاقِفِينَ مَعَهُ، مَاذَا يُفْعَلُ لِلرَّجُلِ الَّذِي يَقْتُلُ ذَلِكَ الْفِيلِسْطِينِيَّ وَيُزِيلُ الْعَارَ عَنِ إِسْرَائِيلَ. لِأَنَّهُ مَنْ هُوَ هَذَا الْفِيلِسْطِينِيُّ الْأَعْلَفُ حَتَّى يُعَيَّرَ صُفُوفَ اللَّهِ الْحَيِّ. ²⁷ فَكَلَّمَهُ الشَّعْبُ بِمِثْلِ هَذَا الْكَلَامِ قَائِلِينَ، كَذَا يُفْعَلُ لِلرَّجُلِ الَّذِي يَقْتُلُهُ. ²⁸ وَسَمِعَ أَحُوهُ الْأَكْبَرُ أَلْيَابُ كَلَامَهُ مَعَ الرَّجَالِ، فَحَمِي عَصَبُ أَلْيَابَ عَلَى دَاوُدَ وَقَالَ، لِمَاذَا تَرَلْتَ، وَعَلَى مَنْ تَرَكْتَ تِلْكَ الْغَيْبِمَاتِ الْقَلِيلَةَ فِي الْبَرِّيَّةِ. أَنَا عَلِمْتُ كِبْرِيَاءَكَ وَسَرَّ قَلْبِكَ، لِأَنَّكَ إِنَّمَا تَرَلْتَ لِتَرَى الْحَرْبَ. ²⁹ فَقَالَ دَاوُدُ، مَاذَا عَمِلْتُ الْآنَ. أَمَا هُوَ كَلَامٌ. ³⁰ وَتَحَوَّلَ مِنْ عِنْدِهِ تَحَوُّ آخَرَ وَتَكَلَّمَ بِمِثْلِ هَذَا الْكَلَامِ، فَردَّ لَهُ الشَّعْبُ جَوَابًا كَالْجَوَابِ الْأَوَّلِ. ³¹ وَسَمِعَ الْكَلَامَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ دَاوُدُ وَأَحْبَرُوا بِهِ أَمَامَ سَأوُلَ. فَاسْتَحْضَرَهُ. ³² فَقَالَ دَاوُدُ لِسَأوُلَ، لَا يَسْقُطُ قَلْبُ أَحَدٍ بِسَبَبِهِ. عَبْدُكَ يَذْهَبُ وَيُحَارِبُ هَذَا الْفِيلِسْطِينِيَّ. ³³ فَقَالَ سَأوُلُ لِدَاوُدَ، لَا تَسْتَطِيعُ أَنْ تَذْهَبَ إِلَى هَذَا الْفِيلِسْطِينِيَّ لِتُحَارِبَهُ لِأَنَّكَ عَلَامٌ وَهُوَ رَجُلٌ حَزْبٌ مُنْذُ صِبَاهُ. ³⁴ فَقَالَ دَاوُدُ لِسَأوُلَ، كَانَ عَبْدُكَ يَزْعَى لِأَبِيهِ عَنَمًا، فَجَاءَ أَسَدٌ مَعَ دُبٍّ وَأَخَذَ سَاهًا مِنَ الْقَطِيعِ. ³⁵ فَحَرَجْتُ وَرَاءَهُ وَقَتَلْتُهُ وَأَنْقَذْتُهَا مِنْ فَمِهِ. وَلَمَّا قَامَ عَلَيَّ أَمْسَكْتُهُ مِنْ دَفِيهِ وَصَرَنْتُهُ فَقَتَلْتُهُ. ³⁶ قَتَلَ عَبْدُكَ الْأَسَدَ وَالْذَّبَّ جَمِيعًا. وَهَذَا الْفِيلِسْطِينِيُّ الْأَعْلَفُ يَكُونُ كَوَاحِدٍ مِنْهُمَا لِأَنَّهُ قَدْ عَيَّرَ صُفُوفَ اللَّهِ الْحَيِّ. ³⁷ وَقَالَ دَاوُدُ، الرَّبُّ الَّذِي أَنْقَذَنِي مِنْ يَدِ الْأَسَدِ وَمِنْ يَدِ الدَّبِّ هُوَ يُنْقِذُنِي مِنْ يَدِ هَذَا الْفِيلِسْطِينِيَّ. فَقَالَ سَأوُلُ لِدَاوُدَ، أَذْهَبُ وَلَيْكِنِ الرَّبُّ مَعَكَ. ³⁸ وَالْبَسْ سَأوُلُ دَاوُدَ ثِيَابَهُ، وَجَعَلَ حُودَةً مِنْ نَحَاسٍ عَلَى رَأْسِهِ وَالْبَسَهُ رِزْعًا. ³⁹ فَتَقَلَّدَ دَاوُدُ بِسَيْفِهِ قَوْقُ ثِيَابِهِ وَعَزَمَ أَنْ يَمْشِيَ لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ قَدْ جَرَّبَ. فَقَالَ دَاوُدُ لِسَأوُلَ، لَا أَقْدِرُ أَنْ أَمْشِيَ بِهَذِهِ لِأَنِّي لَمْ أَجْرِبْهَا. وَتَرَعَهَا

sich und fürchteten sich sehr. ¹² David aber war jenes ephrathischen Mannes Sohn von Bethlehem-Juda, der hieß Isai; der hatte acht Söhne und war ein alter Mann zu Sauls Zeiten und war betagt unter den Männern. ¹³ Und die drei ältesten Söhne Isais waren mit Saul in den Streit gezogen und hießen mit Namen: Eliab, der erstgeborene, Abinadab, der andere, und Samma, der dritte. ¹⁴ David aber war der jüngste. Da aber die drei ältesten mit Saul in den Krieg zogen, ¹⁵ ging David ab und zu von Saul, daß er die Schafe seines Vaters hütete zu Bethlehem. ¹⁶ Aber der Philister trat herzu frühmorgens und abends und stellt sich dar vierzig Tage. ¹⁷ Isai aber sprach zu seinem Sohn David: Nimm für deine Brüder dieses Epha geröstete Körner und diese zehn Brote und lauf ins Heer zu deinen Brüdern, ¹⁸ und diese zehn frischen Käse und bringe sie dem Hauptmann und besuche deine Brüder, ob's ihnen wohl gehe, und nimm, was sie dir befehlen. ¹⁹ Saul aber und sie und alle Männer Israels waren im Eichgrunde und stritten wider die Philister. ²⁰ Da machte sich David des Morgens früh auf und ließ die Schafe dem Hüter und trug und ging hin, wie ihm Isai geboten hatte und kam zur Wagenburg. Und das Heer war ausgezogen und hatte sich gerüstet, und sie schrieten im Streit. ²¹ Denn Israel hatte sich gerüstet; so waren die Philister wider ihr Heer auch gerüstet. ²² Da ließ David das Gefäß, das er trug, unter dem Hüter des Gerätes und lief zum Heer und ging hinein und grüßte seine Brüder. ²³ Und da er noch mit ihnen redete, siehe, da trat herauf der Riese mit Namen Goliath, der Philister von

دَاوُدُ عَنْهُ.⁴⁰ وَأَخَذَ عَصَاهُ بِيَدِهِ، وَاتَّخَبَ لَهُ حَمِيَسَةَ جِجَارَةٍ
 مُلْسٍ مِنَ الْوَادِي وَجَعَلَهَا فِي كِنْفِ الرُّعَاةِ الَّذِي لَهُ أَيْ
 فِي الْجِرَابِ وَمَقْلَاعَهُ بِيَدِهِ وَتَقَدَّمَ تَحَوُّ
 الْفِلِسْطِينِيِّ. ⁴¹ وَأَقْتَرَبَ الْفِلِسْطِينِيُّ إِلَى دَاوُدَ وَحَامِلُ
 الشُّرْسِ أَمَامَهُ. ⁴² وَلَمَّا رَأَى دَاوُدَ اسْتَحْقَرَهُ لِأَنَّهُ كَانَ غُلَامًا
 وَأَشْفَرَ جَمِيلَ الْمُنْظَرِ. ⁴³ فَقَالَ لِدَاوُدَ، أَلَعَلِّي أَنَا كُلُّ حَتَّى
 تَأْتِي إِلَيَّ بَعْصِيٍّ. ⁴⁴ وَوَلَعَنَ دَاوُدَ بِالْهَيْتِ. ⁴⁴ وَقَالَ الْفِلِسْطِينِيُّ
 لِدَاوُدَ، تَعَالَ إِلَيَّ فَأَعْطِيَّ لِحَمْلِكَ لِطُيُورِ السَّمَاءِ وَوُحُوشِ
 الْبَرِّيَّةِ. ⁴⁵ فَقَالَ دَاوُدُ، أَنْتَ تَأْتِي إِلَيَّ بِسَيْفٍ وَبِرُمْحٍ
 وَبِثُرْسٍ. وَأَنَا آتِي إِلَيْكَ بِاسْمِ رَبِّ الْجُنُودِ إِلَهِ ضُفُوفِ
 إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ عَبَّرْتَهُمْ. ⁴⁶ هَذَا الْيَوْمَ يَخْسِبُكَ الرَّبُّ فِي
 يَدِي فَأَقْتُلُكَ وَأَقْطَعُ رَأْسَكَ. وَأَعْطِي جُنَّتَ جَيْشِ
 الْفِلِسْطِينِيِّينَ هَذَا الْيَوْمَ لِطُيُورِ السَّمَاءِ وَحَيَوَاتِ
 الْأَرْضِ، فَتَعْلَمُ كُلُّ الْأَرْضِ أَنَّهُ بُوجَدَ إِلَهُ
 لِإِسْرَائِيلَ. ⁴⁷ وَتَعْلَمُ هَذِهِ الْجَمَاعَةُ كُلُّهَا أَنَّهُ لَيْسَ بِسَيْفٍ وَلَا
 بِرُمْحٍ يُخْلَصُ الرَّبُّ، لِأَنَّ الْحَزْبَ لِلرَّبِّ وَهُوَ يَدْفَعُكُمْ
 لِيَدَيَا. ⁴⁸ وَرَكَضَ تَحَوُّ الصَّفِّ لِلِقَاءِ الْفِلِسْطِينِيِّ. ⁴⁹ وَمَدَّ دَاوُدُ
 يَدَهُ إِلَى الْكِنْفِ وَأَخَذَ مِنْهُ حَجْرًا وَرَمَاهُ بِالْمِقْلَاعِ، وَصَرَبَ
 الْفِلِسْطِينِيِّ فِي جِهَتِهِ، فَأَنْعَزَ الْحَجْرُ فِي جِهَتِهِ وَسَقَطَ
 عَلَى وَجْهِهِ إِلَى الْأَرْضِ. ⁵⁰ فَتَمَكَّنَ دَاوُدُ مِنَ الْفِلِسْطِينِيِّ
 بِالْمِقْلَاعِ وَالْحَجَرِ، وَصَرَبَ الْفِلِسْطِينِيِّ وَقَتَلَهُ. وَلَمْ يَكُنْ
 سَيْفٌ بِيَدِ دَاوُدَ. ⁵¹ فَكَرَضَ دَاوُدُ وَوَقَفَ عَلَى الْفِلِسْطِينِيِّ
 وَأَخَذَ سَيْفَهُ وَاخْتَرَطَهُ مِنْ عِمْدِهِ وَقَتَلَهُ وَقَطَعَ بِهِ رَأْسَهُ.
 فَلَمَّا رَأَى الْفِلِسْطِينِيُّونَ أَنَّ جَبَارَهُمْ قَدْ مَاتَ
 هَرَبُوا. ⁵² فَقَامَ رَجُلٌ إِسْرَائِيلِيٌّ وَيَهُودًا وَهْتَفُوا وَلَجَفُوا
 الْفِلِسْطِينِيِّينَ حَتَّى مَجِيئِكَ إِلَى الْوَادِي وَحَتَّى أَبْوَابِ
 عَفْرُونَ. فَسَقَطَتْ قَتْلَى الْفِلِسْطِينِيِّينَ فِي طَرِيقِ
 سَعْرَايِمَ إِلَى جَبَّتٍ وَإِلَى عَفْرُونَ. ⁵³ ثُمَّ رَجَعَ بَنُو إِسْرَائِيلَ
 مِنَ الْاجْتِمَاعِ وَرَاءَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ وَتَهَبُوا مَحَلَّتَهُمْ. ⁵⁴ وَأَخَذَ
 دَاوُدُ رَأْسَ الْفِلِسْطِينِيِّ وَأَتَى بِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ، وَوَضَعَ
 أَدْوَاتِهِ فِي حَيْمَتِهِ. ⁵⁵ وَلَمَّا رَأَى سَاوُلُ دَاوُدَ خَارِجًا لِلِقَاءِ
 الْفِلِسْطِينِيِّ قَالَ لِأَبْتَرِ رَيْسِ الْجَيْشِ، ابْنُ مَنْ هَذَا
 الْغُلَامُ يَا أَبْتَرِ. فَقَالَ أَبْتَرِ، وَحَيَاتِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ لَسْتُ
 أَعْلَمُ. ⁵⁶ فَقَالَ الْمَلِكُ، اسْأَلْ ابْنَ مَنْ هَذَا الْغُلَامُ. ⁵⁷ وَلَمَّا
 رَجَعَ دَاوُدُ مِنْ قِتْلِ الْفِلِسْطِينِيِّ أَحَدَهُ أَبْتَرِ وَأَحْضَرَهُ أَمَامَ
 سَاوُلَ وَرَأْسَ الْفِلِسْطِينِيِّ بِيَدِهِ. ⁵⁸ فَقَالَ لَهُ سَاوُلُ، ابْنُ
 مَنْ أَنْتَ يَا غُلَامُ. فَقَالَ دَاوُدُ، ابْنُ عَبْدِكَ يَسَّى
 الْبَيْتَلْحَمِيِّ.

Gath, aus der Philister Heer und redete wie vorhin, und David hörte es.²⁴ Aber jedermann in Israel, wenn er den Mann sah, floh er vor ihm und fürchtete sich sehr.²⁵ Und jedermann in Israel sprach: Habt ihr den Mann gesehen herauftreten? Denn er ist heraufgetreten Israel Hohn zu sprechen. Und wer ihn schlägt, den will der König sehr reich machen und ihm seine Tochter geben und will seines Vaters Haus freimachen in Israel.²⁶ Da sprach David zu den Männern, die bei ihm standen: Was wird man dem tun, der diesen Philister schlägt und die Schande von Israel wendet? Denn wer ist der Philister, dieser Unbeschnittene, der das Heer des lebendigen Gottes höhnt?²⁷ Da sagte ihm das Volk wie vorhin: So wird man tun dem, der ihn schlägt.²⁸ Und Eliab, sein ältester Bruder, hörte ihn reden mit den Männern und ergrimmte mit Zorn wider David und sprach: Warum bist du herabgekommen? und wem hast du die wenigen Schafe dort in der Wüste gelassen? Ich kenne deine Vermessenheit wohl und deines Herzens Bosheit. Denn du bist herabgekommen, daß du den Streit sehest.²⁹ David antwortete: Was habe ich dir nun getan? Ist mir's nicht befohlen?³⁰ und wandte sich von ihm gegen einen andern und sprach, wie er vorhin gesagt hatte. Da antwortete ihm das Volk wie vorhin.³¹ Und da sie die Worte hörten, die David sagte, verkündigten sie es vor Saul, und er ließ ihn holen.³² Und David sprach zu Saul: Es entfalle keinem Menschen das Herz um deswillen; Dein Knecht soll hingehen und mit dem Philister streiten.³³ Saul aber sprach zu

David: Du kannst nicht hingehen wider diesen Philister, mit ihm zu streiten; denn du bist ein Knabe, dieser aber ist ein Kriegsmann von seiner Jugend auf.³⁴ David aber sprach zu Saul: Dein Knecht hütete die Schafe seines Vaters, und es kam ein Löwe und ein Bär und trug ein Schaf weg von der Herde;³⁵ und ich lief ihm nach und schlug ihn und errettete es aus seinem Maul. Und da er sich über mich machte, ergriff ich ihn bei seinem Bart und schlug ihn und tötete ihn.³⁶ Also hat dein Knecht geschlagen beide, den Löwen und den Bären. So soll nun dieser Philister, der Unbeschnittene, sein gleich wie deren einer; denn er hat geschändet das Heer des lebendigen Gottes.³⁷ Und David sprach: Der HERR, der mich von dem Löwen und Bären errettet hat, der wird mich auch erretten von diesem Philister.³⁸ Und Saul sprach zu David: Gehe hin, der HERR sei mit dir! Und Saul zog David seine Kleider an und setzte ihm seinen ehernen Helm auf sein Haupt und legte ihm seinen Panzer an.³⁹ Und David gürtete sein Schwert über seine Kleider und fing an zu gehen, denn er hatte es nie versucht. Da sprach David zu Saul: Ich kann nicht also gehen, denn ich bin's nicht gewohnt, und legte es von sich.⁴⁰ und nahm seinen Stab in seine Hand und erwählte fünf glatte Steine aus dem Bach und tat sie in seine Hirtentasche, die er hatte, und in den Sack und nahm die Schleuder in seine Hand und machte sich zu dem Philister.⁴¹ Und der Philister ging auch einher und machte sich zu David und sein Schildträger vor ihm her.⁴² Da nun der Philister sah und schaute David an, verachtete er ihn; denn

er war ein Knabe, bräunlich und schön.⁴³ Und der Philister sprach zu David: Bin ich denn ein Hund, daß du mit Stecken zu mir kommst? und fluchte dem David bei seinem Gott⁴⁴ und sprach zu David: Komm her zu mir, ich will dein Fleisch geben den Vögeln unter dem Himmel und den Tieren auf dem Felde!⁴⁵ David aber sprach zu dem Philister: Du kommst zu mir mit Schwert, Speiß und Schild; ich aber komme zu dir im Namen des HERRN Zebaoth, des Gottes des Heeres Israels, das du gehöhnt hast.⁴⁶ Heutigestages wird dich der HERR in meine Hand überantworten, daß ich dich schlage und nehme dein Haupt von dir und gebe die Leichname des Heeres der Philister heute den Vögeln unter dem Himmel und dem Wild auf Erden, daß alles Land innewerde, daß Israel einen Gott hat,⁴⁷ und daß alle diese Gemeinde innewerde, daß der HERR nicht durch Schwert noch Speiß hilft; denn der Streit ist des HERRN, und er wird euch geben in unsre Hände.⁴⁸ Da sich nun der Philister aufmachte und daherging und nahte sich zu David, eilte David und lief auf das Heer zu, dem Philister entgegen.⁴⁹ Und David tat seine Hand in die Tasche und nahm einen Stein daraus und schleuderte und traf den Philister an seine Stirn, daß der Stein in seine Stirn fuhr und er zur Erde fiel auf sein Angesicht.⁵⁰ Also überwand David den Philister mit der Schleuder und mit dem Stein und schlug ihn und tötete ihn. Und da David kein Schwert in seiner Hand hatte,⁵¹ lief er und trat zu dem Philister und nahm sein Schwert und zog's aus der Scheide und tötete ihn und hieb ihm den Kopf damit ab. Da aber die Philister sahen,

1 Samuel 17

daß ihr Stärkster tot war, flohen sie.⁵² Und die Männer Israels und Juda's machten sich auf und riefen und jagten den Philistern nach, bis man kommt ins Tal und bis an die Tore Ekrons. Und die Philister fielen erschlagen auf dem Wege zu den Toren bis gen Gath und gen Ekron.⁵³ Und die Kinder Israel kehrten um von dem Nachjagen der Philister und beraubten ihr Lager.⁵⁴ David aber nahm des Philisters Haupt und brachte es gen Jerusalem; seine Waffen aber legte er in sein Hütte.⁵⁵ Da aber Saul David sah ausgehen wider die Philister, sprach er zu Abner, seinem Feldhauptmann: Wes Sohn ist der Knabe? Abner aber sprach: So wahr deinen Seele lebt, König, ich weiß es nicht.⁵⁶ Der König sprach: So frage darnach, wes Sohn der Jüngling sei.⁵⁷ Da nun David wiederkam von der Schlacht des Philisters, nahm ihn Abner und brachte ihn vor Saul, und er hatte des Philisters Haupt in seiner Hand.⁵⁸ Und Saul sprach zu ihm: Wes Sohn bist du, Knabe? David sprach: Ich bin ein Sohn deines Knechtes Isai, des Bethlehemiten.